

ny). Przepuszcza się również, że przyczyną FDS może być niedorozwój grasicy. Leczenie ma charakter objawowy i polega na stosowaniu glukozy z płynem Ringera s.c., glukozy per os i antybiotyków parenteralnie. W razie stwierdzenia choroby u sukki (np. podkliniczne mastitis) konieczne jest odsadzenie szczeniąt i ich sztuczne karmienie oraz leczenie sukki.

Kiedy suka ginie, nie ma mleka lub nie przyjmie szczeniąt, konieczne jest ich sztuczne karmienie. Jest ono również wskazane przy schorzeniach sukki (tężyczka poporodowa, mastitis, poporodowe zapalenie macicy, lochiometria). Wychów szczeniąt bez matki jest bardzo trudnym zadaniem, wymagającym dużego zaangażowania właściciela. Szczeniętom należy zapewnić odpowiednie warunki środowiska (temperatura, wilgotność). Do karmienia najlepiej nadają się gotowe preparaty mlekozastępcze dla szczeniąt (np. Milk Substitute Instant Diet). Mleko krowie jest mało przydatne, bo zawiera więcej laktozy, a mniej tłuszczu i białka niż mleko sukki. Większa zawartość laktozy prowadzi do biegunek. Z mleka krowiego można jednak sporządzić odpowiednią mieszankę: 1 szklanka mleka pełnego, 1 łyżeczka oleju sojowego, 1 kropla preparatu multiwitaminowego, 2 żółtka jaja kurzego. Szczenięta należy karmić przy pomocy butelki i smoczka lub pipety. Przy braku odruchu ssania konieczne jest stosowanie sondy żołądkowej o średnicy 2-3 mm (sonda dla dzieci nr 8 lub męski cewnik moczowy). Ilość zadanego pokarmu waha się od 13/100 g m.c./dzień do 20 ml/100 g m.c./dzień. Porcję dzienną należy podzielić na 4-6 części. Po każdym karmieniu należy wykonać masaż okolic odbytu i genitaliów wilgotną gazą lub kłębkami waty w celu pobudzenia oddawania kału i moczu. Od 3 tygodnia można karmić z miseczek, podając stopniowo pokarm stały (z puszek lub namoczony suchy).

Przy podawaniu nadmiernej ilości pokarmu lub nieodpowiedniej mieszanki mlekozastępczej u szczeniąt występuje biegunka niezakaźna. Kał jest początkowo zielonkawy, potem szary i biały. Szybko występuje odwodnienie. Terapia polega na odstawieniu pokarmu, rehydratacji (5% glukoza z płynem Ringera s.c., 5-10% glukoza per os) i osłonowym podawaniu antybiotyków. Do picia można podawać rozcieńczoną herbatę. Po ustąpieniu objawów należy ograniczyć ilość pokarmu lub go zmienić.

U szczeniąt, u których nie wykonuje się stymulacji oddawania kału może dojść do jego zatrzymania. Objawia się ono powiększeniem objętości brzucha i ciągłym płaczem szczeniąt. W takich przypadkach pomagają masaż okolic odbytu i genitaliów oraz podawanie 10% glukozy per os. Przy dużym odwodnieniu należy wykonać rehydratację.

Biegunki u szczeniąt mogą mieć również tło infekcyjne: bakteryjne (*E.coli*, *Campylobacter jejuni*, rzadziej *Klebsiella* lub *Salmonella*) lub wirusowe (coronawirusy, rotawirusy). W hodowlach psów mogą one występować endemicznie.